

уставотворна скупштина. Овај ревизиони систем који подразумева уставотворну скупштину је данас ређа појава с тим да данас у Европи нема земље која предвиђа тај орган одлучивања о ревизији устава. Пре Другог светског рата само је Албанија Уставом од 1928. предвиђала да о промени устава одлучује посебна уставотворна скупштина, а у XIX веку такво решење је применио и Устав Краљевине Бугарске од 1879. када је у двадесет другој глави регулисао такав поступак уставне ревизије. Уставотворна скупштина је специјалност америчког континента, важи за промену Устава САД-е од 1787., мада није коришћена током америчке историје с обзиром да су уставне промене вршене у облику уставних амандмана којих је досад усвојено 26 и то од стране Конгреса.

Од новијих устава, Бугарска предвиђа својим Уставом од 1991. год. два поступка за промену устава јер поред Народног собрања (Народне скупштине) у том поступку учествује и Велико народно собрање (Велика народна скупштина), с тим да о усвајању новог устава (члан 158. тач. 1.) одлучује само Велика народна скупштина.

Ова уставотворна скупштина, када одлучује о промени устава, појављује се под различитим називом као Национални конвент, Конвент, Велика национална скупштина и др. али је за све њих заједничко да се образују само да изврше уставну промену.

б) Одлучивање о промени устава од стране грађана путем референдума (тзв. уставотворног референдума) представља израз схватања о народној суверености, народној вољи као суштини устава, која је важна како за његово доношење, тако и његову промену. Код овог модела уставне промене, народно гласање се појављује у последњој фази уставне промене и то након што парламент припреми и гласа о предлогу промене устава и оно има карактер ратификације те одлуке парламента. Овај референдум може да буде различит, има различите модалитете од којих су најважнији обавезни и необавезни (факултативни референдум). Обавезни референдум је такав да се промена устава не може никако извршити без народног гласања и он може да се примени било за промену свих уставних одредби или само неких, док се остале норме мењају по неком другом ревизионом систему. Овај обавезни референдум за промену устава, како федералног тако и кантоналних, предвиђа Устав Швајцарске конфедерације од 1874. Он дозвољава и потпуну и делимичну промену устава уз учешће народа и његово гласање. Код потпуне ревизије устава је предвиђено да, уколико се